

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Vita Benedicti Papae VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

& dimittit noxium pro pecunia, vel amicitia, vel odio, vel quacumque factione, opprimetur ab omnipotenti Iudice. Et nullus dominus stultos aut improbos iudices constituat, quia stultus per ignorantiam, improbus per cupiditatem vitat quam didicit veritatem. Grauius enim lacerantur pauperes a prauis iudicibus quam a cruentis hostibus. Nullus hostis acerbior, nulla pestis efficacior quam familiaris inimicus. Potest aliquotiens homo fuga vel defensione vitare prauos iudices, non ita possunt iudices quotiens aduersus subditos malis desideriis inflammantur. Sæpe etiam boni iudices habent malos vicarios, & ministros nefandos, quorum ipsi domini constringuntur, si non eos coerceant, & a rapacitate cohibeant, quia Dominus & minister sæculorum ait: *Non solum male agentes, Rom. 1. sed omnes consentientes, digni sunt æterna morte.* Sæpe etiam prauo iudice iudicium peruertunt vel respectant, & non finiunt causam, donec voluntas eorum impleatur. Et quando iudicant, non opera sed munera considerant impii iudices, iuxta verbum sapientum: *Sicut rapaces lupi vespere nil Soph. 3. residuant vsque mane:* id est, de præsentis solam vitam cogitant, de futura nihil considerant. Malorum præpositorum mos est, vt quidquid possunt auferant, & vix necessarium parum quid relinquunt sustentationum. Iracundus iudex non potest accedere rectam iudicii satisfactionem, nam per furoris excacationem non perspicit rectitudinis claritatem. Iustum iudicium est, vbi non persona consideratur. Scriptum est: *Non attendas personam hominis in iudicio, nec pro aliquo facies vt a vero declines, & iniuste iudices.* Susceptio muneris est dimissio veritatis.

ANNO
CHRISTI
1012.

V I T A
BENEDICTI PAPÆ VIII.

BENEDICTVS natione Tusculanus, huius nominis Octauus, creatus est pontifex anno Redemptoris nostri 1012. tempore Henrici regis. Aduersus hunc in schismate contra sacros Canones creatus est Gregorius, qui potentia Romanorum fretus Benedictum ab Vrbe expulit. Pontifex hanc iniuriam a schismatico illatam non ferens

Benedictus
quando papa factus.
Schisma nuncium.

Concil. Tom. 25. Mm

ad Henricum regem in Saxonia degentem se contulit, expositaque coram imperatore, quæ passus erat, vi & ignominia, Henricus rex parato & conuocato quam potuit citissime exercitu ad vindicandam iniuriam sedi apostolicæ illatam Romam profectus est: cuius aduentu Gregorius pseudopapa schismaticus perterritus relicta Vrbe aufugit: Benedictus, quem rex præmiserat, eandem Petri cathedram recepit, cumque Romam venienti coronam imperialem conferre decreuisset, pro insigni imperiali regi conferendo, iussit, inquit Ditmarus, fabricari aureum pomum, atque circumdari per quadrum preciosissimis quibusque gemmis, ac desuper auream crucem inferi. Erat autem instar speciei huius mundanæ molis, quæ videlicet in quadam rotunditate circumstiteri perhibetur: vt dum illud respiceret princeps terreni imperii, foret ei documentum, non aliter debere imperare vel militare in mundo, quam vt dignus haberetur viuificæ Crucis tueri vexillo: in ipso etiam diuersarum gemmarum decoramine, videlicet imperii culmen plurimarum virtutum speciebus exornari oportere. Venienti & Vrbi iam appropinquanti obuiam processit pius pontifex, quodque pararat stemma & insigne imperii eidem obtulit, ac paulo post in Urbem introductum, vna cum Chunegunde coniuge eius sanctissima, titulo & corona imperiali decorauit. Henricus primordia sui imperii Deo consecrare volens, insigni munificentia Romanam ecclesiam pie sancteque est profectus, vt videre est ex instrumento priuilegii quod infra subiungimus.

Benedictus quo insigni imperiali imperatorem donauerit.

Benedictus Sarracenos bello fugauit.

De Iudæis imaginem Christi crucifigentibus supplicium caput.

Cur sumptus.

Sarracenos, qui litora ecclesiæ inuadebant, bello aggressus fugauit, & feliciter expugnauit. De Iudæis quibusdam Romæ degentibus, teste Glabro libro 3. cap. 8. capitis supplicium sumpsit, quod in parasceue, actionem eorum qui Christum crucifixerunt imitati, imaginem Christi iisdem iniuriis & contumeliis affecissent, quibus olim ipse Christus affectus fuerat. addit: eodem die post crucem adoratam circa vesperum turbine ventorum totam Romam concussam, omnesque pene Romanos occisos esse: neque prius cessasse ventos, quam de Iudæis per Iudæum accusatos pontifex capitis supplicium sumpsisset.

Huius hortatu Northmanni Græcos in Apulia pluribus victoriis debellarunt. Rogatus ab Henrico imperatore ad confirmandum sua præsentia Bambergensem episcopatum, quem ipse imperator erexerat, Bambergam venit in Germaniam, ibique post dedicatam sancti Stephani ecclesiam, per donationem imperatoris ipsius urbis omniumque iurium eiusdem dominium obtinuit. Nam cum aliquamdiu post hæc tempora Romæ tamquam dominæ suæ annum censum persoluisset, Henricus iunior pro ea liberanda, & a Romanorum dominio eximenda, Beneventum pro ea tradidit, tempore Leonis IX. Romani pontificis. *Leo Ostiensis libro 2. cap. 47.*

Bambergæ
Romano
pontifici
donata.

Imperatorem ad suppetias ferendas aduersus Græcos prouocauit. Anno enim secundo postquam pontifex in Germaniam venisset, imperator hostibus tremendus in Italiam cum exercitu se contulit, suoque aduentu Græcorum fautores alios cepit, alios fugauit, Capuam, Troiam aliasque vrbes Græcis deditas obsedit, & expugnauit. Anno sequente in Germaniam reuersus cum Roberto Francorum rege de statu regni, ecclesiæ & imperii congressum habuit, eumque pluribus muneribus donauit.

Imperatoris
gesta quæ?

Benedictus papa ex hac vita migravit tertio Kalendas Martii anno 1024. cum sedisset annos duodecim. Post obitum poenas purgatorii passum fuisse indicant duæ pluresve eiusdem post mortem factæ apparitiones, quibus (vt refert Petrus Damiani in Odilone apud Surium, & in epistola ad Nicolaum secundum) per intercessionem Odilonis, & elemosynas germani fratris in sede apostolica successoris, liberari petiuit.

Obitus Be-
nedicti.

PRIVILEGIUM

HENRICI IMPERATORIS,
quo patrimonia Romanæ ecclesiæ ab antecessoribus
piis ecclesiis quondam collata, Benedicto pontifici
gratitudinis ergo & pietatis in principem apostolo-
rum amore confirmavit.

ANNO
CHRISTI
1014.

Contulimus illud, *inquit Baronius*, cum quatuor diuersis manuscri-
ptis, atque ita ob nonnulla, in quibus variant, distinxi-
mus, vt A. codicem Cencii Camerarii, B. volumen priuilegiorum Ro-
manæ ecclesiæ, C. autographum molis Hadriani, D. nostrum
manuscriptum denotet.

*Exemplum priuilegii Henrici imperatoris de regalibus
beato Petro concessis.*

^{d deest.}
^{d Amen.} **I**N nomine^d Domini Dei^d omnipotentis Patris & Filii
& Spiritus sancti. ^d Ego Henricus Dei gratia impera-
tor Augustus spondeo atque promitto per hoc pactum
^{d deest.}
^{d deest.} confirmationis nostræ, tibi beato Petro principi aposto-
lorum^d & clauigero regni calorum, & per te vicario
^d tuo^d donno Benedicto summo pontifici^d & vniuersa-
li papæ, sicut a prædecessoribus vestris vsque nunc in po-
testate vestra ac ditione tenuistis & disposuistis, ciui-
tatem Romanam cum ducatu suo, & suburbanis, atque
^{d seu}
^{d pertinen-}
^{d tibus,}
^{d Caram,}
^{d Martu-}
^{d riam, al.}
^{d Matura-}
^{d num,}
^{d Galicense,}
^{b Ameliam,}
^{d Tudertū,}
^{b maiore &}
^{minore,} viculis omnibus, & territoriis eius, montanis, ac mariti-
mis latoribus, ac portibus, seu cunctis ciuitatibus, castel-
lis, opidis, ^d ac viculis Tusciæ^d partibus, id est portum,
Centumcellas, ^d Ceram, Bledam, ^d Maturianum, Su-
trium, Nepem, castellum^d Gallicense, Orthem, Polimar-
tium, ^b Ameriam^d Tudam, Perusiam cum tribus insulis
suis, id est, ^b maiorem & minorem, Puluensem & lacu, Nar-
niam & Vtriculum, cum omnibus finibus & territoriis ad
supradictas ciuitates pertinentibus, nec non & exarcha-
tum Rauennatem sub integritate, cum^d vrbibus, ciuitati-
^{d omnibus}
^{d vrbibus,}
^{d pertinen-}
^{d tibus, nec}
^{d non & o-}
^{d pidis.}
^{a b c donnus}
^{vbique.} bus^d, opidis & castellis, quæ piæ recordationis^a ^b ^c domi-
nus Pippinus, & dominus Carolus, & dominus Ludoui-
cus, & Otto, & itidem Otto filius eius, prædecessores vide-
licet nostri, beato Petro apostolo & prædecessoribus ve-
^{d paginam}
^{d gratiam} stris iam dudum per donationis^d paginam contulerunt,

hoc est ciuitatem Rauennam, & Æmiliam, Bobium, Cefenam, Forum ^c ^dpopuli, Forum Liuii, Fauentiam, Imolam, Bononiam, Ferrariam, ^dComiacum, ^dAdrianis atque Gabellum, cum omnibus finibus, territoriis atque infulis, terra marique ad supradictas ciuitates pertinentibus: simul & Pentapolim, videlicet Ariminum, ^dPensaurum, Fanum, Senogalliam, Anconam, ^dAufimum, Humanam, ^dÆsim, Forum Sempronii, Montem Feltri, Vrbinum, & territorium ^dBaluenſe, ^cCallem, Luciolis, & Eugubium, cum omnibus finibus ac territoriis ad easdem ciuitates pertinentibus. Eodem modo territorium Sabinenſe, ſicut a prædictis imperatoribus antecſſoribus noſtris beato Petro apoſtolo per donationis ſcriptum conceſſum eſt ſub integritate, & eſt in partibus Tuſciæ Longobardorum, Caſtellum Felicitatis, Urbem veterem, Balneum regis, ^dFerenti caſtrum, Viterbium, Orthem, Martam, ^cBledam, Tuſcanam, Suanam, Populonium, ^dRofelles, cum ſuburbanis atque viculis, & omnibus territoriis, ac maritimis opidis, ſeu finibus omnibus. Itemque ^cAlmus cum inſula Corſica in Suriano, deinde in montem Bardoniſ, ^ddeinde in Berceto, exinde in Parma, deinde in Regium, exinde in Mantua, atque in Monte ſilicis, atque prouincia Venetiarum, & Iſtria, nec non & cunctum Spoletanum ducatum, ſeu Beneuentanum, vna cum eccleſia ſanctæ Chriſtinæ poſita prope Papiam iuxta Padum quarto milliario. Item in partibus Campaniæ, ^dSora, Arces, Aquinum, ^dArpinum, Theanum, Capuam, nec non & patrimonium ad poteſtatem ^d& ditionem veſtram pertinentia, ſicut eſt patrimonium Beneuentanum, & Neapolitanum, atque patrimonia Calabria ſuperioris & inferioris. De ciuitate autem Neapolitana cum caſtellis & territoriis, ac finibus & inſulis ibi pertinentibus, ſicuti ad ^deasdem aſpicere ^dvidentur: nec non patrimonium ^dSiciliæ, ſi Deus noſtris illud tradiderit manibus. Simili modo ciuitatem Caietanam, & Fundum, cum omnibus earum pertinentiis. Super hoc confirmamus vobis ^dFuldeneſe monaſterium, & abbatis eius conſecrationem, atque omnia monaſteria, curtes & villas quaſi in ^dUltramontanis partibus ſanctus Petrus habere dignoſcitur, ^dabſque Aterna, Vumiteringa, ſiue Vvilmbach, quæ a ſancti Petri eccleſia per conuentionis

^cd Pompi-
lii,
^dComa-
clum,
^ddeſſ.

^dPiſaurum,

^dAuximum,

^dÆſium,

^dBalnenſe,
ac Baluel-
ſem,

^cCallis, Tu-
ceolos,

^dFerenti
caſtrum,

^cPledam,

^dRofcellas,

^cAlunis,

^dſeu ali-
mentis.
^ddeſſ.

^dSitam,
^ddeſſ.

^dnoſtram
& ditionem

^deccleſiam
^dvidentur
& tenentur:

^din Sicilia,

^dFundenſe

^dUltrama-
rinis
^darque A-
menſua,
Vmixinga,

paginam episcopo nostro Bambergensi collatae sunt :
 pro quibus saepedictae ecclesiae sancti Petri transcribimus,
 concedimus, & confirmamus omnem illam terram^d quae
 inter Narniam,^d Teramnem vel Spoletum ex regni nostri
 parte habuimus. Sub tuitione praterea sancti Petri & ve-
 stra vestrorumque successorum prataxatum^{a b c} episco-
 pum Bambergensem offerimus, vnde sub^d pensionis no-
 strae equum vnum album phaleratum ex eiusdem loci
 episcopo^d vos annualiter suscepturos^d sancimus. Offeri-
 mus insuper, firmamus, & corroboramus tibi beato Petro
 ac vicario tuo donno Benedicto & successoribus eius,
 prout bonae memoriae papae Ioanni suisque successoribus
 a praedeessoribus nostris Ottonibus^{b c d} factum, ciuitates
 & opida cum piscariis suis, Reatem, Amiternum,^d Furco-
 nem, Nursiam, Baluam, & Marsiam, & alibi ciuitatem Te-
 ramnem cum pertinentiis suis.

Has omnes supradictas prouincias, vrbes & ciuitates,
 opida atque castella, viculos ac territoria, simulque pa-
 trimonia pro statu regni^d nostri, cunctoque Christiano-
 rum populo conseruando, iam dictae ecclesiae tuae, B. Pe-
 tre, vicarioque tuo Benedicto ac successoribus eius, vsque
 in finem saeculi eo modo confirmamus, vt in suo detineant
 iure,^d principatu atque ditione. Simili modo per hoc no-
 strae delegationis pactum confirmamus donationes quas
 pia recordationis Pippinus rex, & postea donnus Carolus
 excellentissimus imperator, ac deinceps Ottones piissimi
 beato Petro Christi apostolo spontanea voluntate contu-
 lerunt; nec non & censum,^{b c d} vel pensionem, seu ceteras
 donationes, quae annuatim in^{a b c} palatio regis^d Longo-
 bardorum inferri solebant, siue de Tuscia, siue de ducatu
 Spoletano, sicut in suprascriptis donationibus continetur,
 & inter sanctae memoriae Hadrianum papam & donnum
 Carolum imperatorem conuenit, quando idem pontifex
 eidem de supradictis ducatibus, id est Tuscano & Spole-
 tano, suae auctoritatis praecipuum confirmauit, eo scilicet
 modo, vt annis singulis praedictus census ad partem eccle-
 siae sancti Petri persoluatur, salua super eosdem ducatus
 nostra in omnibus dominatione, & illorum ad nostram
 partem subiectione.

Ceterum, sicut diximus, omnia suprascripta nomina ita

^d quam
^d Interam-
 nem &

^{a b c} episco-
 pium
^d nostrae
 pensionis
 debito
^d annuali-
 ter nos
^d sancimus.

^{b c d} factum
 est,
^d Furcouii,

^d deest.

^d deest.

^{b c d} & ^b da-
 tiones,
^{a b c} pala-
 tium
^d deest.

^d deest.

^d pro tem-
 pore de su-
 prascriptis

ad vestram partem per hoc nostræ confirmationis pactum
^d corroborauimus, vt in vestro permaneant iure, princi-^d corrobora-
 patu, atque ditione, & neque a nobis, neque a successori-^{ramus}
 bus nostris per quodlibet argumentum, siue machinatio-
 nem, in quacumque parte vestra potestas imminuatur,
 aut a ^b vobis inde aliquid subtrahatur. ^b nobis

De supradictis vero prouinciis, vrbibus, ciuitatibus,
 opidis, castris, viculis, territoriis, ac patrimoniis, nec non
 & pensionibus atque censibus, sed potius omnia quæ su-
 perius leguntur, id est prouincia, ciuitates, vrbes, castella,
 opida, terræ, patrimonia atque insulæ, censuræ & pen-^d deest.
 siones ad partem ecclesiæ beati Petri ^d apostoli, atque pon-
 tificum in sacratissima sede illius residentium, nos inquan-
 tum possumus defensores esse ^a ^b ^c teneamur, ad hoc vt ^a tenemur,
 eam illi ditionem ad ^d vtendum atque disponendum fir-^b testamur,
 miter valeant obtinere, salua in omnibus potestate nostra ^d deest.
 posteriorumque nostrorum, secundum quod in pacto &
 constitutione ac promissionis firmitate Eugenii pontifi-
 cis successorumque illius continetur, vt omnis clerus &
 vniuersi populi Romani nobilitas, propter diuersas neces-
 sitates & pontificum irrationabiles erga populum sibi
 subiectum asperitates retundendas, sacramento se obliget,
 quatenus futura ^d pontificum electio, quantum vniuscui-^d deest.
 usque intellectus fuerit, canonicè & iuste fiat, & vt ille
 qui ad hoc ^b sanctum regimen eligeretur, nemine ^d consen-^b regimen
 sione consecratus fiat pontifex, priusquam talem in præ-^a apostoli-
 sentia missorum nostrorum, seu vniuersæ generalitatis, fa-^c cum
 ciat promissionem pro omnium satisfactione, ac futura ^d contra-
 conseruatione, qualem donnus & venerandus spiritualis
 pater noster Leo sponte fecisse dignoscitur.

Præterea alia minora huic operi ^b inferendum præuidi-^b inferen-
 mus, videlicet vt in electione pontificum neque liber ne-^{da}
 que seruus ad hoc venire præsumat, vt illis Romanis, quos
 ad hanc electionem per constitutionem sanctorum pa-
 trum ^d antiqua admisit consuetudo, aliquod faciat impe-^d aliqua
 dimentum. Quod si quis contra hanc nostram ^d institutio-^b constitu-
 nem venire præsumpserit, exilio tradatur. Insuper etiam, ^{tionem}
 vt nullus missorum nostrorum cuiuscumque impeditio-
 nis argumentum componere audeat in præfatam electio-
 nem, prohibemus: nam & hoc omnimodo instituere pla-

^{b c d} speciali cuit, vt qui semel sub ^{b c d} spirituali defensione donni apostolici siue nostra fuerint suscepti, impetrata iuste vtantur defensione. Quod si quis in quemquam illorum qui hoc promeruerunt violare præsumpserit, sciat se periculum vitæ suæ esse ^{b c d} incursum. Illud etiam confirmamus, ^d vt donno apostolico iustam in omnibus feruent obedientiam, seu ducibus & iudicibus suis, ad faciendam iustitiam. Huic enim institutioni ^d hoc necessario annectendum esse perspeximus, vt missi donni apostolici, seu nostri, semper sint constituti, qui annuatim nobis renuntiare valeant, qualiter singuli duces ac iudices populo iustitiam faciant. Hanc imperialem constitutionem quomodo obseruent, qui missi, decernimus vt primum cunctos clamores, qui per negligentiam ducum vel iudicum fuerint inuenti, ad notitiam donni apostolici deferant, & ipse vnum e duobus eligat, aut statim per eosdem ^d missos fiant necessitates emendatæ, aut misso nostro nobis renuntiante per nostros nuntios a nobis directos emendentur. Hoc vt ab omnibus fidelibus sanctæ Dei ecclesiæ, ^d & ^c vestris firmum esse credatur, propriæ manus ^b signaculo hoc pactum confirmationis nostræ roborauimus, & ^c sigilli impressione assignari iussimus.

^d nuntios^d deest.

^c nostris
^b signaculo,
 & nobilium
 optimatum
 nostrorum
 subscriptionibus,
^c sigilli nostri

^d Romani
^d Erkinbaldi Maguntinensis

^d ecclesiæ apostolicæ
^d apostolicæ
^d subditus
 seruus
^d Matelinus
 Vvittemburgensis
 episcopus
 seruus

^d deest.
^d Rodonardus

^d Ioldaricus
^d Verdunensis

^d deest.
^d Ricaldi
 Faldensis

^b Fuldenis
 abbas.

^d Brucardi
^d deest.

Signum donni Henrici gloriosissimi ^d Romanorum imperatoris Augusti.

Signum ^d Erchandildi Maguntini archiepiscopi.

Signum Heriberti Colonienfis archiepiscopi.

Signum Bobonis Treuirensis archiepiscopi.

Signum Thiederici Metensis episcopi.

Ego Eberhardus Bambergensis ^d ecclesiæ episcopus ^d Romanæ sedis ^d subditus subscripsi.

Ego ^d Mazelinus Vvireceburgensis episcopus subscripsi.

Ego Vvalterius Spirensis episcopus subscripsi.

Ego ^d Ricodardus Constantiensis episcopus subscripsi.

Ego ^d Zodalricus Curiensis episcopus subscripsi.

Ego Adalbertus Basiliensis episcopus subscripsi.

Ego Hemmo ^d Vverdunensis episcopus subscripsi.

Ego Vvalter Heichstedensis episcopus subscripsi.

Signum ^d Richardi ^b Fuldenis.

Signum Arnoldi Herfendensis abbatis.

Signum ^d Bruardi abbatis.

Signum Gottifridi ducis.

Signum Beringardi ducis.

^d Signum Thiederici ducis.

Signum

^{a b c} Signum Simonis comitis.
 Signum ^d Velphonis comitis.
 Signum Cunonis comitis.
 Signum ^d Kunzadi comitis.
 Signum Ottonis comitis.
^d Signum Adilbrahtis comitis.
^d Bobonis comitis.
 Signum Frederici comitis.
 Signum Bezelini comitis.
 Signum Ezonis comitis Palatini.
 Signum Frederici camerarii.
 Signum ^{a c} Ezonis ^d in Fercore.
 Signum ^{a c d} Heunzonis pincernarii.
 Signum ^d Huzis.
^d Alimunbereger.
 Adilman.
 Adilbero.
 Ego ^{a b d} Vvicelius Alstratzburgenfis epifcopus.
 Signum ^{a b d} Ryodhois Fluuanenfis abbatis.

^{a b c} *deeff.*^d Vulpho-
nis^d Conradi^d *deeff.*^d Boybonis^{a c} Mezonis^d Infertorū.^{a c} Heimo^d Eunponis^d Huctis.^d Alumnum

Roriger.

^{a b d} *defunt.*ANNO
CHRISTI
1018.

DIPLOMA

CANVTI REGIS ANGLIÆ,

*Quo ecclesiam Saluatoris in Dorobernia omnium ecclesiarum regni
 Angligeni matrem & dominam confirmat.*

E vetusto
codice Can-
tuaricū.

Ego denique imperator Knuto a Christo Rege regum
 regiminis Anglici in insula potitus, audiens beneficia
 prædecessorum meorum regum, scilicet regalia priuile-
 gia, similiter cernens libertatem monasteriorum intra
 Cantiam positorum, archipræfulisque piissimi Livingi ad-
 monitione, placuit cordi amborum præsentem chartulam
 corroborare, videlicet: Ecclesia Saluatoris in Dorobernia
 sita, omnium ecclesiarum regni Angligeni mater & domi-
 na, cum omnibus ad illam pertinentibus, sit libera, nec
 quisquam hominum in ea & rebus suis aliquid iuris vel
 consuetudinis, præter archiepiscopum & monachos ibi-
 dem Deo famulantes, exigat vel obtineat: in sempiter-
 num hoc nostrum decretum inuiolabile tempore meo &
 successorum meorum, pro spe salutis æternæ, stabile per-
 feueret, his testibus quorum signa subtus annotantur.

Ego Knuto gubernator Anglici orbis propria manu confirmo.

Ego Levingus metropolitanus archipræful libenter annuo.

Ego Emma regina signo crucis confirmo.

Concil. Tom. 25.

Nn

Ego Vvolstanus Eboracensis consolidavi.

Ealdelmus episcopus gratum habens.

Ego Algarius episcopus concedo.

Ego Leofricus episcopus confirmo.

Ego Haldenne princeps regis pro viribus assensum præbeo.

Et ego Turkillus dux concedo.

Facta est autem ista concessio anno dominicæ incarnationis 1018.

CONCILIVM LEGIONENSE

ÆRA ML. ID EST ANNO CHRISTI MXII.

sub Alphonso V. rege Legionensi.

Decreta Alphonfi regis & Geloiræ reginæ.

P R Æ F A T I O.

SUB æra millesima quinquagesima, VIII. Kalendas Augusti, in præsentia regis domini Adelfonsi & vxoris eius Geloiræ reginæ, conuenimus apud Legionem in ipsa sede beatæ Mariæ omnes pontifices, & abbates, & optimates regni Hispaniæ, & iussu ipsius regis talia decreta decreuimus, quæ firmiter teneantur futuris temporibus.

C A N O N E S.

I.

In primis censuimus, vt in omnibus Conciliis, quæ deinceps celebrabuntur, causæ ecclesiæ prius iudicentur, iudiciumque rectum absque falsitate consequantur.

II.

Præcipimus etiam, vt quidquid testamenti concessum, & roboratum aliquo tempore ecclesia tenuerit, firmiter possideat: si vero aliquis inquietare voluerit illud quod concessum est testamenti, (quidquid fuerit) testamentum in Concilio adducatur, & a veridicis hominibus, vtrum verum sit exquiratur: & si verum inuentum fuerit